

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 2 - Núm. 9 - Maig - Juny 89 - 175 Ptes.

IMATGES DE SA FIRA DE MAIG

- * **CONSTITUIT EL GRUP DE TEATRE D'ANTICS ALUMNES DEL FRA JOAN BALLESTER**
- * **FORA VILA VISTA PELS QUI LA SUAM (II Part)**
- * **SEGONA CAÇA DE LA GUINEU**

RESSÒ

Revista mensual
ANY 1
Maig - Juny 1989

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i correspondència:
Apartat de Correus núm. 40 - Campos

Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador fotografia: Fotos Vidal

Col·laboradors:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Montserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Sebastiana Ballester
Tomeu Barceló
Francesc Blasco
Tomeu Burguera
Pilar Cerezuela
Sebastià Covas
Joan d'es Cafè
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Magdalena Mas
Julià Mascaró
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Magdalena Rigo
Miquel Roig
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives

Foto Portada: Foto: Vidal

Subscripció: 1.900 ptes. anuals
Peus d'aquest exemplar: 175 ptes.

Depòsit legal: PM.951-1.988

Imprimeix: Informacions Llevant, S.A.
Tel. 55 03 28

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerceixen el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista RESSÒ.

* Editorial.....	3
------------------	---

LOCAL

* Lletres a la tieta.....	4
* Cartes dels lectors.....	5
* Pluviometria.....	5
* Entrevista a Guillem Mas.....	6
* Entrevista a Miquel Bonet.....	7
* Notícies de La Sala.....	8
* Sant Blai, informa.....	8
* Notes d'Església.....	9
* Coses que passen.....	10
* Diuen que.....	11

FORA VILA

* Fora vila pels qui la suam.....	12
* Novena trobada de donants de sang.....	13
* Enquesta Fira.....	14
* Imatges de la Fira.....	15

OPINIÓ

* Objectiu: millorar la qualitat.....	18
* El G.O.B., informa.....	19
* Fent una volta per la vila.....	20

CULTURA

* Una moderada recuperació cultural.....	22
* Es constitueix un grup de teatre.....	23
* Ciutadans i Campaners.....	24
* Radioafccionats.....	25
* Plà Focal.....	26
* Passatemps.....	27

ESPORTS

* Escacs.....	28
* L'ase de la discòrdia.....	30
* Concurs.....	31
* El nostre terme, segons els ocells.....	32

Punts de venda de RESSÒ:

Autoservei **ES CAMPANAR**
Bar **LA TORRE**
Impremta **ADROVER**
Forn de **CAN PERE**
Autoservei **CAN VERDERA**
CA S'ESPARTER
Estanc de **CAN MITXO**
Granja **SES VOLTES**
Botiga **CAN SION**
Estanc de **CAS MOSSET**
Bar **TURISME**

Autoservei **ANTÒNIA ROIG**
Estanc **CAN POMARET**
Es **REBOST**
Merceria **CANA MONGETA**
Magatzem **CAN OLIVERET**
Foto **VIDAL**
Forn **CAN SBERT**
Botiga **ADROVER**
Impremta **ROIG**
Gestoria **ADROVER**

El ritme normal de sortida al carrer de RESSÒ ha tengut el primer, i esperam que també darrer retràs. Les causes són purament atribuïbles a les condicions amb que editam aquesta revista campanera: un equip de gent de Campos que, fora de les seves hores de feina, dedica tot el temps que pot a mantenir viu el projecte de RESSÒ. És a dir, una revista de caire local que desitja esser un mirall transparent en el que es reflecteix la realitat, de cada dia més problemàtica, del nostre poble.

Creim que podem establir un paral·lelisme entre la manera com treballa l'equip de RESSÒ i la manera com navega a Mallorca la cultura no oficial i tampoc lligada a interessos comercials: amb pocs mitjans humans i econòmics. Una de les conseqüències d'aquesta mancança és el panorama global de la nostra illa. Som una societat en camí de despersonalització accelerada, circumstància utilitzada per molts, sobretot estrangers, per aprofitar-se del poc sentiment de país que cada dia demostram tenir. Destrucció del patrimoni natural, desaparició de les formes tradicionals de producció (sobretot l'agricultura), arraconament de la major part dels treballadors mallorquins a llocs laborals de tercera categoria, etc. etc. I aquest procés de degeneració no ha fet més que començar. L'any 1992 s'espera que un 50 % de la població de Mallorca no serà nascuda en aquesta illa. Una de les conseqüències directes d'aquesta invasió de gent de fora serà la desaparició del poble mallorquí, culturalment i econòmicament.

Siguem sincers: els mallorquins necessitam alçar el cap. Ja no hi valen excuses que a l'escola no ens

varen ensenyar la nostra història com a poble (la qual cosa ens hauria fet estimar i defensar la nostra illa). Perquè una cosa sí la veim tots: Mallorca la destrossam entre tots, però tot el procés destructor ve planificat des del govern espanyol. I si no som els mateixos mallorquins que començam a aturar aquesta degradació, quan ens temerem tendrem una illa inhabitable, sense aigua potable, sense espais naturals, amb una economia al servei de l'exterior, i per damunt de tot, un poble esclavitzat: nosaltres.

Des de Campos voldríem començar a posar la primera pedreta d'aquest ressorgiment de la societat mallorquina i per això editam RESSÒ. Campos necessita una eina per poder publicar-hi tota la temàtica local d'una certa relevància. I no oblidem mai que no som un municipi aïllat. A una illa de 3.600 quilòmetres quadrats qualsevol problema afecta, de vegades més poc directament, a tothom. Volem que aquesta publicació serveixi en primer lloc al poble de Campos i sense cap dirigisme ni condicionament esclavitzador de les nostres i vostres opinions. Avui en dia, publicar una revista local i independent es converteix en una aventura molt difícil de dur a bon port si no es pot comptar amb dues coses: **un equip humà** disposat a sacrificar una bona part del seu temps lliure per dedicar-lo a aquest projecte i **un poble** que, tot i que no pugui col·laborar directament amb la revista, sí que pot ajudar a la seva supervivència, comprant-la, subscriuint-s'hi o enviant qualche col·laboració escrita.

I amb això està dit tot. RESSÒ tira endavant amb l'esperança que els seus fonaments humans, els lectors i l'equip de redactors, no perdin la il·lusió en el nostre, i vostre, projecte.

RESTAURANT

Sa Canova

CUINA CASOLANA MALLORQUINA

NUÑO SANS, 27 - TEL. 650210

CAMPOS

Especialitats:

Sopes mallorquines

Cassola

Cabrit rostit

**Conill amb ceba i caragols
etc...**

Lletres a la tieta

Maig 89

Benvolguda tieta, aquesta vegada us he fallat, ja ho sé, però una cosa és el que tu vols fer i una altra molt distinta el que fas, tu decideixes però les circumstàncies governen.

Esper, com sempre, que a vostra salut sigui immillorable i que sapigueu perdonar la meva torbança en contestar-vos.

D'ençà la darrera carta n'han passades de tot color, alguna però no és gaire fresca i per ventura ja us n'haureu assabentat, però per si de cas, farem una mica de repàs per tot; no us parlaré de dates perquè la veritat és que ja no me'n record.

Per exemple us podria dir que un dissabte al vespre hi va haver un accident i quan anaren a La Sala a demanar auxili no hi trobaren ningú. Ningú, vol dir, que no hi havia cap municipal, sembla que eren tots a noces. La persona que es a aturar a l'ajuntament era externa i en trobar tancat arronsà les espatlles i seguí el seu camí cap a Ciutat. La cosa no va acabar aquí però, el dissabte vinent altres noces, altre accident; però no, aquesta vegada no, n'hi havia un de municipal i us puc ben assegurar que va complir perfectament amb la seva tasca.

Jo em deman a veure si deixant La Sala sense ningú no hi ha perill que qualche dia facin net i supos que allà hi deuen guardar documentacions prou importants. El fet és, tieta, que tal volta donam massa importància a coses que no en tenen tanta com això, però no em direu que almanco no sigui una situació xocant!! De vegades pens què passaria si un dia tots els municipals de Ciutat decidissin anar-se'n de betxesques...

(Una altra cosa, tieta, en cada un dels dos accidents varen haver de venir ambulàncies de fora poble. I tornam a ser al de sempre: jo no vull dir que el xòfer de l'ambulància no hagi de fer res més que esperar, però no seria gens de més que quan ell se'n va algú quedàs de suplent).

Ja que parlem d'ambulàncies i d'accidents us en voldria comentar un altre. El dia de la Fira de Ses Salines hi va haver una topada, més o manco a un quilòmetre lluny d'aquest poble. La policia de tràfic que controlava la circulació al creuer, ben aviat va arribar; la situació no era massa greu però hi havia un jove amb una cama rompuda. Amb l'emissora demanaren una ambulància, primera a Ses Salines (i aquestes no arribava), llavors a Santanyi (i sembla que es va perdre), després a Campos (era a fer un viatge i finalment a Lluçmajor. Res que feia més d'una hora que aquell jove estava allargat damunt la carretera quan l'ambulància va arribar. Jo em deman que hagués passat en una situació de vida o mort; i, encara que no ho fos la cara de patiment d'aquell jove era evident. Cal evitar situacions semblants, i no crec que sigui tan difícil. Mentre estaven esperant l'ambulància, passaren més d'una dotzena de cotxes oficials, ben lluent, tots amb bandereta i amb xofer. Segurament fins que un d'ells no es trobi en una situació similar això no tindrà solució.

I ara ja parlant de coses més properes us volia comentar que tenim dos municipals auxiliars nous, dos joves que a partir del mes de maig ajudaran a mantenir la pau i l'ordre en els nostres carrers i platges que és ben necessari. L'altre dia, sense anar més enfora, hi havia un cotxe vermell que quasi va entrar dins la botiga del Campanar, agafava fulla pel carrer major i en arribar a aquella mica de placeta agafava el fre de mà i... trompó!!; i això no un pic sinó una bona partida de vegades, i aquest dia no hi havia noces que jo sàpiga. Tornam a ser al de sempre i llavors en passar alguna putada tothom es posarà les mans al cap. Es posaran les mans al cap, com segurament se'ls hi posà l'amo en Francesc Pomaret quan va veure que els problemes d'aparcament són tan greus que els cotxes intenten aparcar dins ca seva.

I més fresc encara, tieta, és la Fira de Maig. Una fira com la dels altres anys, tal vegada amb menys animals, de quatre potes, que mai, però vaja com que diuen que una imatge val més que mil paraules us envii un bon repertori i vós mateixa en podreu treure conclusions.

Bé, tieta, poques coses més, només dir-vos que si no us he dit qui són els municipals és perquè no penseu que en faig conya. Res, que no us vull cansar i esperant recuperar la periodicitat, m'acomiat de vós, al temps que us diré que ja he descobert el perquè de la no-normalització del nostre poble: segurament tenen por que passi el que va passar al repetidor de TV3.

Adéu i fins una altra!!

Cartes dels lectors

Sr. Director:

Denunciam des d'aquí un fet que succeí el passat dia 6 d'abril; és prou representatiu de la situació lingüística i social que patim els ciutadans mallorquins «salvaguardats» per la Policia Nacional.

Aquesta mateixa carta l'adreçam als següents diaris: «Balears» «Diario de Mallorca», «El Día 16», «Última Hora», «Avui», «El País» i «Diari de Barcelona» entre d'altres. Tan de bo que els nostres diaris la publiquin!

El jove mallorquí Pere Massutí de 26 anys, fou amenaçat i portat a Comissaria per contestar a una parella de la Policia Nacional en

català, llengua que, a més de ser la seva pròpia, és oficial a les Illes.

Els fets succeïren així: després d'aturar-lo en mig del carrer del Sindicat cantonada Llongeta, a les 14,30 hores, li demanaren que s'identificàs (cosa que féu amb el document d'identitat) i davant la seva negativa a parlar en espanyol i argumentar que tenia dret d'usar la nostra llengua a ca nostra i en tot moment, el «catxearen» d'alt a baix i l'insultaren. La situació entre Pere i els dos agents es continuà fent tensa, fins que va arribar a un punt on ell els demanà la seva identificació com a policies.

No ho feren i aleshores li digueren que l'afer es resolldria a la Comissaria, on se l'emportaren.

Per entrar allà el sempenjaren de mala manera, i un d'ells es tregué la porra i digué: «te voy a partir las costillas».

En mig de sis policies, dins una sala, fou víctima una altra vegada d'insults, d'escarnis i de tota casta de befes: «Polaco», «hijo de puta», «puta mallorquí», «no te quedará ni un hueso sano»...

Cap dels sis policies tampoc no es volgué identificar.

Quan va demanar què

podia fer per denunciar el tracte que havia sofert, li digueren que, «si lo hacía en español podía dirigirse allí mismo en Denuncias y si lo hacía en catalán o mallorquí que fuera al Juzgado de Guardia, al Consell o donde quisiera».

El mateix dia fou presentada la corresponent denúncia al Jutjat de Guàrdia.

Tenim proves que no tots els policies nacionals actuen d'aquesta manera; els qui no ho fan així, que no se sentin al·ludits

Atentament,

P. Massutí
Ll. Massutí

Els infants, el futur d'un poble

Un dels primers drets del nin és estar atès en la seva salut física i psíquica. És primordial que un nin estigui ben atès des que neix, una correcta alimentació, un desenvolupament físic adequat, el control de les malalties, l'administració de les vacunes, etc. són factors indispensables per una infantesa sana que durà lloc a un futur home sà.

A Campos sembla que la salut dels nostres infants compta poc, ni tant sols disposen d'un servei específic per a ells: NO HI HA PEDIATRE de la Seguretat Social, per què els nostres fills han d'estar discriminats respecte als nins d'altres pobles o de Ciutat? És què no tenen dret a ser atesos per un especialista com toça?

Totes les mares hauríem d'estar indignades per no poder disposar d'un servei tan necessari al nostre poble, ni tenir la possibilitat de tenir-lo encara que fos a un altre poble o a Ciutat.

No vull criticar amb això la feina dels Metges que treballen a Campos, perquè no dubt que espolsen tota la seva voluntat, però és lògic que no tinguin l'experiència, ni la seguretat que podria tenir un Pediatre.

La solució més generalitzada és que cada mare és cerca un Pediatre a qui ha de pagar la visita i que normalment està a Palma, amb la conseqüent pèrdua de temps i de doblers.

És incomprendible que a un poble de 6.000 habitants no hi hagi un Pediatre que vetli per la salut dels seus infants, els homes i dones de demà. Supòs que el responsable d'aquesta situació és l'INSALUD, però no estaria de més que l'Ajuntament també és preocupàs un poc pels seus nins perquè pareix que els té oblidats, pens que, si es volgués, es trobaria la manera de millorar aquesta situació vergonyosa.

Una mare preocupada

Pluviometria

Dia	PRECIPITACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMINANTE	Nombre de la Estación ES CAMP LLARG	
		m	t	n		Provincia BALEARES	Número 365
1						Mes MARZO	Año 1989
2						Observador Joaquín Creus Mascaró	
3							
4							
5							
6							
7							
8	4'6	•			NE		
9							
10						Suma	4'6
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17	4'3	•			NE		
18	9'6	•			E		
19	0'7	•			NE		
20						Suma	14'6
21							
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29	1'	•			SE		
30	1'20	•			SW		
31						Suma	2'20
Precipitación total del mes							21'4 mm
						PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA	
						9'6 mm. día 18	
						Viento dominante	
						En los días de lluvia	En el día de más lluvia
						NE	E

NUMERO DE DIAS DE:	
Lluvia	• 6
Nieve	* 1
Granizo	△ 1
Tormenta	⚡ 1
Niebla	☁ 3
Rocío	☁ 1
Escarcha	❄ 3
Nieve cubrió suelo	❄ 1

DIAS PRECIPITACION	
< 0,1 (ip.)	✓
0,1	6
1,0	5
10,0	✓
30,0	✓

Deu anys d'Ajuntament democràtic: Entrevista a Guillem Mas Sastre, batle de Campos

Recentment s'han complit els primers deu anys d'ençà de l'arribada de la democràcia als ajuntaments, això equival a dir que fa deu anys que el nostre Batle, D. Guillem Mas i Sastre, ho és. Per aquest motiu i amb la intenció de fer un breu balanç mantinguérem una petita xerrada amb ell i de la qual passam a donar-vos-en compte.

- Quins són els principals canvis que s'han produït a Campos durant aquests deu anys?

- Hi ha un tema, que no és exclusiu de Campos, però, que entre nosaltres ha tenguut una especial incidència, és clar que em refereix a foravila. L'agricultura era el principal motor de Campos i ara tots sabem com està. Si tenim en compte que en el conjunt de Mallorca foravila només mou el 3 % del total de la seva economia, és evident que haurem de cercar nous camins.

No ha estat mai la nostra intenció introduir canvis d'una manera brusca; quan ens vàrem trobar a la sala de seguida poguérem comprovar que hi havia coses que sí, que calia modificar-les, i això hem fet, a poc a poc i de manera paulatina hem anat millorant el que calia millorar i hem mantingut allò que consideràvem estava bé.

- Quins fets concrets destacariau?

- En primer lloc crec que vàrem introduir una nova manera d'enfocar les situacions, l'economia passava per un moment difícil i intentàrem posar-hi remei, aconseguírem que Campos fos declarada zona de reguiu especial interès, cada any s'han asfaltat diferents camins i s'ha renovat l'asfalt de molts carrers del poble, les rondes ja són una realitat, s'ha ampliat el cementiri, tenim un bon camp esportiu

FOTO: VIDAL

municipal, endreçam la construcció de la residència i el suministre d'aigua a foravila, la plaça major, la casa de cultura i, vaja, n'hi podríem afegir moltes altres.

- Creis que la gent reconeix la feina que fa l'Ajuntament?

- A vegades a la gent li costa un poc reconèixer el que dia a dia anam fent, però a la llarga sí, arriba a veure el que s'ha fet i llavors n'està contenta. És un fet important que la gent sigui crítica sempre i quan aquestes tinguin fonament i siguin constructives.

- No creis que així com la gent de la tercera edat està més o manco ben atesa la joventut no ho està tant, i és que, per exemple, el darrer del tres cines que hi havia a Campos va tancar fa un parell de setmanes.

- No, jo no ho crec, comptem amb una partida de centres que se n'ocupen, hi ha s'escrui dedicat a la joventut, també el club d'Esplai, el Centre Cultural, que cada any organitza un bon grapat d'activitats, i a més, com abans ja he dit, tenim un bon camp municipal d'esports.

- Quina crítica, o què els podríeu demanar als campaners?

FOTO: VIDAL

- Jo dels campaners no en tenc cap queixa, però tal vegada seria necessari que participassin més en les activitats comunes en els activitats de grup, a vegades la gent és massa individualista.

- Quins són els projectes més immediats que té l'Ajuntament?

- Els més immediats són inaugurar els serveis d'aigua a foravila, ha estat una obra molt important, s'han hagut d'obrir més de vuitanta quilòmetres de síquia però a la fi està enllestida, manquen una sèrie de petits detalls que ben aviat seran resolts.

Una de les tasques que ens hem proposat és acabar la residència, que també es troba prou avançada, a més hi ha

previst enllestir el tema de l'enllumenament de l'aigua i del clavegueram de la Ràpita.

Una altra de les coses que ben aviat serà solucionat és el de les normes subsidiàries, i sense oblidar la plaça major, acabar la reforma de l'Ajuntament etc.

Ben segur que han quedat molts de temes sense tocar, bona excusa però, per tornar-hi un altre dia. Durant la xerrada el seu telèfon va repicar un parell de vegades i a fora es sentia gent que demanava pel Batle, tampoc no era cosa de fer-li perdre massa temps.

Gràcies, senyor Batle, i fins una altra.

Miquel Bonet, tinent Batle encarregat de foravila

En Miquel Bonet és un dels regidors més joves que hi ha hagut a l'Ajuntament de Campos, en l'actualitat és tinent-batle i el màxim responsable d'agricultura.

A les passades eleccions es presentà com a cap de llista del ja desaparegut PDP, o democràcia cristiana com diu ell.

La integració d'aquest partit en AP, ara PP, hagués pogut modificar la situació de forces dels diferents partits polítics que integren el nostre consistori sempre dependent de la postura que en Miquel Bonet hagués adoptat, la nostra primera pregunta, doncs, intentava que ell mateix ens explicàs l'estat de la qüestió:

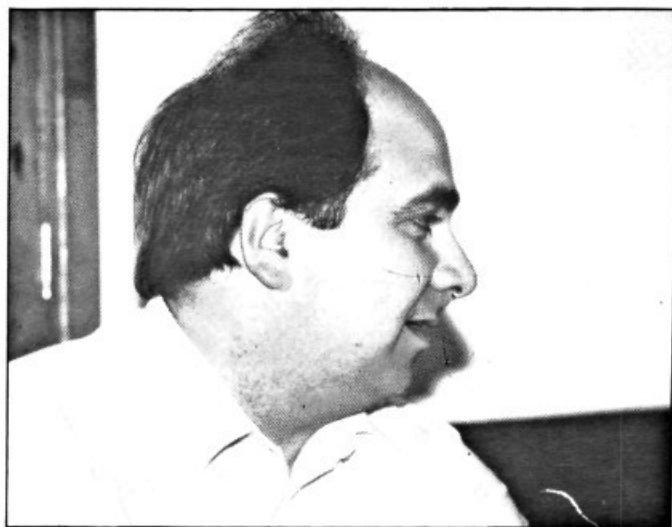
- Hi ha poques coses que explicar, la meua postura no ha canviat d'ençà les eleccions ni és la meua intenció que canviï. Quan la nostra candidatura va aconseguir un regidor tots els que havíem participat en ella ens sentírem força satisfets, això volia dir que teníem el suport d'un sector dels campaners, és veritat que aquest sector era reduït però per nosaltres molt important; eren les persones que consideraven que el nostre programa era el més adequat i per això no el poden decebre, la qual cosa fariem si canviàssim els nostres plantejaments; qualsevol dels que ens varen votar haguesin pogut votar una altra candidatura però no ho feren i aquest fet el tenim ben assumit. És a dir, arribarem a l'Ajuntament amb les idees ben clares i així les mantindrem.

Des del principi hi ha uns pactes: no hi ha hagut motius per canviar-los.

- Quina és en l'actualitat la posició política d'en Miquel Bonet?

- En Miquel Bonet, ara mateix, no és militant de cap partit polític.

- No fa massa temps es

feren unes proves en les canalitzacions d'aigua. Quina és la situació actual?

- He de dir que d'aquestes proves en vaig tenir les primeres notícies mitjançant la premsa. No en vaig saber res fins que no varen haver-se realitzades. La meua condició de responsable de l'àrea d'agricultura em manté relacionat amb el tema, sé que s'han fet diferents proves tècniques i que s'han detectat pèrdues d'aigua; segons l'empresa és un fet normal i es va arreglant a mesura que apareixen, en general, però, sembla que l'obra és a punt de ser enllestida i que ben aviat podrà entrar en funcionament.

- Ha provocat tensions el tema de la canalització d'aigües?

- De manera general es pot dir que ha provocat les tensions o les situacions de conflicte que una obra d'aquesta envergadura pot provocar; hi ha hagut qui s'ha queixat de les molèsties que se li han causat; més o menys greus han estat les queixes segons el grau de gravetat de les molèsties.

- És ver que hi ha hagut algunes «enganxades» amb l'empresa?

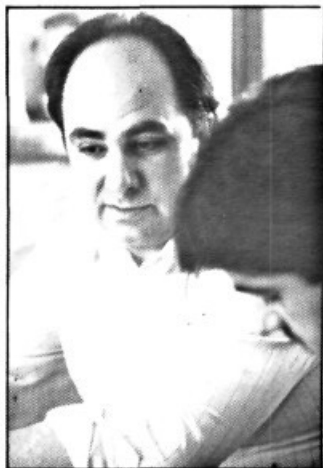
- En alguns moments sí, una de les meves tasques és fer córrer les queixes rebudes

i a vegades això ha passat per haver de parlar clar.

Hi ha coses que fan enfadar la gent quan a la gent se li causa unes molèsties s'ha d'intentar que siguin les mínimes, ara per exemple hi ha síquies que fa dos anys que estan obertes i no s'hi fa res i en canvi fa un any que es treballa ininterrompudament en la línia de la colònia.

- Què ha de fer una persona que vol que l'aigua arribi a ca seva?

- Aquest és un tema que afecta a tota la mancomunitat, no només a l'Ajuntament de Campos.

Els interessats poden anar a la casa de la Vila i allà rebre tota la informació ne-

cessària.

- Fins a on arriben les competències de la mancomunitat i a on comencen les dels particulars?

- La mancomunitat durà l'aigua fins al comptador de cada un dels usuaris, a partir de la sortida de l'aigua del comptador passarà a ser competència dels usuaris, és a dir aquests hauran de fer les instal·lacions necessàries pel seu ús. Seria una situació semblant a la de l'electricitat, conducció i instal·lacions generals per una banda i instal·lacions particulars i el seu manteniment per una altra.

La quota d'enganxament se situa en torn a les trenta mil pessetes.

- Canvia la forma en què una persona veu la política i els problemes quan està darrera la paret o quan està enmig?

- Com del dia a la nit, són dues situacions molt diferents, és una experiència molt enriquidora estar enmig, i no només això, sinó tot el procés que ho permet, des del moment en què es pensa presentar la candidatura fins que aquesta és una realitat. Coneixes gent, vius experiències noves, t'has de plantejar problemes que mai no haves tengut, has de pensar més en els altres que en tu mateix, gent que et decep, persones que prometen i prometen i a l'hora de la veritat res de res, d'altres que no l'havien saludat mai i et fan copets a l'esquena, és una cosa que s'ha de viure per entendre-ho.

**Cafè
TURISME**

Notícies de la Sala

Vos oferim aquí un petit resum del que ha estat l'activitat municipal aquests dos darrers mesos.

-Al ple ordinari del mes d'abril es va donar compte de l'inorme desfavorable de la Prefectura de Costes a la redacció de les Normes Subsidiàries presentada per l'Ajuntament. El Consistori acordà sol·licitar al MOPU la realització d'una nova partió de la zona marítimo terrestre.

-Va esser acceptada la instància presentada per en Llorenç Vadell i n'Inés Alcover demanant informe favorable de declaració d'interès social per a la instal·lació d'una benzineria a devora «Can Blahi».

-Joan Molina serà, a partir d'ara, el nou jutge de pau de la vila. Pel càrrec de substitut, va esser elegit en Sebastià Melià. Hem de dir que no hi va haver ningú més que

hagués sol·licitat a l'Ajuntament la possibilitat d'esser-ho.

Pel que a referència a la Mancomunitat Migjorn de Mallorca, aquest mes ha estat notícia la denúncia presentada pel GOB i l'Associació d'Amics de Cala Galiota, en el sentit de què el Pla d'abastiment d'aigua potable a les vivendes rurals podria esser il·legal.

El fet de què s'hagin inclòs els nuclis urbans en el Pla, podria deixar fora de la llei tot el projecte, ja que l'ordre ministerial diu ben clar que és per «vivendes rurals i explotacions agrícoles de la zona regable Campos-Ses Salines». La sospita de que l'aigua és, en realitat, pels hotels de Sa Colònia està passant a esser un fet demostrable.

Redacció

Sant Blai informa

Amics de Sant Blai, el passat primer diumenge de març entre amics d'aportació econòmica i bacina recaptàrem 10.276 ptes.

Com podeu veure el xiprés s'ha tornat a sembrar.

Ja està en projecte construir un «water» i un lavabo. Prest esperam donar notícies de com es durà a terme.

Enguany som 68 persones que formam els grups de treball. De veres és una alegria per a tots veure que començarem essent 33. I que a més hi ha gent jove. Sols així tre-

ballant per Sant Blai podrà seguir essent estimat.

Els infants presentats aquell dia foren:

Alejandra Parves Prohens.

Bartomeu Mas Vadell.

Francesc Llate Rosselló

Mª Magdalena López Jaume.

Que per molts d'anys puguin venir aquí a Sant Blai.

Seguirem informant a través d'aquesta revista i de la ràdio local.

Gràcies, amics.

Amics de Sant Blai

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE - DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS[~]
- (De 7 a 12 anys)

*GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA
PER A LA TERCERA EDAT

* PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/ Africa, s/n - CAMPOS

LEDER CLUB

boutique

- Confecció de prenes de pell a mida
- Complements de moda
- Articles de regal

C/. Creu, 2 - CAMPOS
Tel. 65 26 11

Notes d'església

«La vida econòmica de l'església»

Per què parlar de «vida econòmica» a l'Església quan aquesta molts cops l'associem únicament a vida «espiritual» o a «moral» o a «sagraments»? L'Església com qualsevol altra entitat o institució necessita uns mitjans materials per dur endavant la seva tasca. Aquesta podria ser una contestació primera i, crec, certa i real.

Ara bé, per què parlar-ne i avui? Idò, senzillament perquè és un tema d'actualitat. Però també perquè és una qüestió important i que sol ser motiu de polèmica dins i fora de l'Església.

Crec que no hem de refusar les qüestions difícils i que se presenten complicades.

Quins són els problemes? En economia sempre hi ha dos corrents: entrades i sortides, és a dir, ingressos i despeses.

Els «ingressos» de l'Església potser sia la qüestió més d'actualitat. Se basen en les aportacions dels catòlics directament i, una part im-

portant, la dotació pressupostària de l'Estat Espanyol. Aquesta dotació enguany s'ha compost d'una recaptació mitjançant la Declaració de Renda (la creueta per l'assignació tributària d'un 0'5 % d'allò que paga que a la creu, i que se suposa vol contribuir a l'Església Catòlica), i d'una part complementària dels propis Pressuposts de l'Estat. En total l'Estat ve a donar a l'Església uns 13 mil milions (xifres de 1987).

Aleshores, uns es demanen: per què l'estat contribueix? I aquí la resposta no és única: perquè hi ha uns Acords Internacionals que ho manen, perquè raons històriques han duit a això, perquè l'Església a també una labor social, perquè és una forma de protegir la llibertat religiosa, etc. Ben cert que hi ha motius per desitjar una autofinanciació de l'Església, però aquesta no es veu des de la Conferència Episcopal factible per ara. Això també és discutible quan al termini. Enguany un 35 % de contri-

buts a la Banda han marcat l'assignació per a l'Església. Aquesta assignació podria ser un camí de progrés cap a la independència Església-Estat, en temes econòmics. Però el camí més desitjable, encara que més difícil, és la contribució directa dels Catòlics i dels que pensen que l'Església és una institució positiva dins la societat d'avui (al marge de consideracions religioses).

El que està fora de lloc és la postura de certes persones (p. ex. l'Excm. A. Guerra) dient que l'Església si vol criticar no pot cobrar, és a dir, l'Estat «paga» i ha de tenir a canvi una Església «favorable». Això és una posició que crec que no té base constitucional.

Quant als ingressos voldria que els catòlics agafàssim consciència que l'Església ens necessita com en tot altre camp d'acció (sia un ministeri, sia un treball, etc.). No seria lògic que demanàssim serveis i accions a l'Església, però no ens preocupàssim dels mitjans econòmics també. Aquesta preocupació, alerta, no és només contri-

buir, sinó PARTICIPAR i aprofundir en la transparència econòmica i material de l'Església. En aquest camp falta fer molt de camí encara. Però crec que la claredat i la veritat són valors evangèlics ben clars que tenen el seu ressò en les qüestions econòmiques i materials.

La participació de tots els catòlics en els afers de l'Església no és només alçar la veu que ha de ser escoltada sinó també fer-se responsables solidàriament amb els altres catòlics sia quina sia la seva posició.

Ja per acabar, només una referència al capítol despeses, que ja apuntàvem: aquí també hi ha d'haver transparència, participació dels laics en la seva programació i control i, sobretot, destinar recursos a allò més important i no a coses supèrflues o, de vegades, innecessàries. Això sens dubte, ajudaria el creient (i fins i tot a altres) a donar i donar amb alegria a l'Església perquè es veuria la finalitat.

El valor evangèlic pobresa no vol dir misèria, però ben segur que no el podem transformar en riquesa.

S'Esquella

Moments d'un confrare

Des d'aquell primer dia en què el meu cap es va sentir estret pel plàstic embuatat de la cucua, sovint revisc aquells moments dels dos dies a l'any, en què em sent tota sola, aïllada, dins la mar de la gent, que com a ones atrevides guaiten dins les coves fosques de les cales dels nostres sentiments, que els confreres anam guardant recelosos amb passes pausades, amb dosços moviments, com a voler, entre tots plegats, transmetre l'amor, el sacrifici i el motiu d'esser tots presents a la llarga filera de llum que il·lumina l'existència d'una Fe, forta i constant, del nostre poble el Jesús

Mort i vivent entre nosaltres, despertant dins el cor de les ones una pensada mirada que reflecteix amb una mar tranquil·la i quieta, d'aigua clara i transparent, deixant que la llum s'ameri dins els fons profunds de les seves estotjades encletxes, il·luminant l'interior de la seva existència, sols així amb silenci, conscients de la presència de Déu entre nosaltres, i de la manifestació de Fe que representam, el cor ens queda quiet, mut, però ple d'una llum encoratjadora, de com es pot esser de gran, essent un vertader confrare.

M. Martorell

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avd. La Virgen, s/n - Tel. 65 06 75

DROGUERIA - FERRETERIA

CA'N ROS

Articles de Regal

Electrodomestics

Distribuidors PHILIPS

C/. Obispo Talladas, 1
CAMPOS

Coses que passen

Esta oferta es una propuesta para la publicación en la Guía de Empresas y Profesionales. Por la transferencia del importe indicado Vds. aprueban el texto y aceptan la oferta para la inserción. Al efectuarse la misma Vds. recibirán un ejemplar gratuito de la Guía de Empresas y Profesionales. Editores: Intervido AG, FL-9490 Vaduz, P. O. Box 225, Beckagässle 4.

**AQUESTA ES LA LLETRA
PETITA DE DARRERA.**

Tal vegada qualcú més ha rebut o rebrà una notificació com aquesta.

Tal com està formulada pot parèixer molt fàcilment que ve de Telefònica i que és una quota per figurar en la guia.

El primer que, qui més qui manco, pensarà és que «això es deu haver de pagar».

Cal mirar-s'ho detinguda-

ment, llegir-ho bé, també la lletra petita, FINS I TOT LA DE DARRERA, per veure que és una «Guia de Empresas i Profesionales» sense res a veure amb la «Guia Telefónica».

Després d'haver-ho vist clar ja és qüestió de cadascú pagar o no pagar segons com trobi d'interessant la proposta d'aquesta empresa editora.

El passat 21 de Maig, el Club d'ultralleugers de Campos celebrà el 2n Aniversari de la seva fundació. L'acte consistí en una exhibició d'aeromodelisme, vol amb ultralleugers i altres modalitats. Cal assenyalar que la participació va esser molt nombrosa.

A principis d'aquest mes de maig, varem tenir ocasió de contemplar una imatge quasi insòlita enguany a Campos.

FOTO: VIDAL

FOTO: VIDAL

Entre els nascuts l'any 37 i les seves parelles foren més de cent els que celebraren la seva diada de germanor el passat 15 de Maig. Per molts d'anys!

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

El passat mes d'Abril el grup «L'ESTEL» presentà al Teatre Municipal UN MARIT PER A LA MEVA DONA, una obra còmica d'En Nicasi Camps i Pinós amb un èxit considerable.

El repartiment fou el següent:
Engràcia: Apol·lònia Bonet;
Donya Fermina: Joana Ta-

berner; Juli: Miquel Fullana;
Càndida: Isabel Sánchez;
Senyor Raduà: Antoni Huguet;
Eduard: Gabriel Burguera;
Rogeli: Joan Huguet;
Mont: Joana Maria Vidal.
Direcció: Llorenç Vadell.
Luminotècnia: Julià Obrador.
Maquillatge: Catalina Garau.
Mobiliari: Mobles Mascaró.

Diuen que

- L'aigua sempre va cap al baix.
- Que més que cap al baix, aquesta vegada anirà cap a Sa Colònia.
- Que els batles peguen bots d'alegria.
- Que n'hi ha més d'un empenyat.
- Que l'aigua és pels pagesos, cony!
- Que el nostre batle es presenta a les Europees.
- Que tant de bo sortís elegit!
- Que la campanya està per començar.
- Que els polítics tornaran anar remoguts.
- Que a Sa Fira hi havia molt de bestiar.
- Que no només hi havia vaques.
- Que hi havia cans, cavalls i cabres... i polítics.
- Que els polítics no estaven en venda.
- Que hi ha dos municipals nous.
- Que l'examen se'n varen presentar quatre.
- Que només en varen sortir dos.
- En Miquel Barceló, nebot d'en Sebastià Roig; i en Tomeu Adrover, gendre d'en Pere Barceló «Coloma».
- Que hi ha jutge de pau nou... i substitut.
- Que n'hi havia més que ho volien esser.
- Que l'Ajuntament no va dir res sobre l'elecció.
- Que al ple ordinari de juny s'aprovarà el Reglament municipal de normalització lingüística.
- Enhorabona! Ja ho veurem si s'aplica.
- Que els cartells de la recaptació municipal es fan en castellà i català.
- En castellà grossos, no miris prim!... i en català un folet.
- Que la Televisió Balear ha vingut a Campos a filmar el mercat.
- Que és ben hora de tenir un mercat nou.
- Que aviat començaran a venir turistes i «domingueros» a les nostres platges.
- Que n'hi ha que ja es comencen a preparar pels negocis.
- Que enguany, a Es Trenc, hi falta molta arena.
- Que els «xiringuiteros» no tendran tant d'espai per posar les hamaques.
- Que a Campos hi ha una ràdio que emet dilluns, dimecres, divendres i dissabtes, i que ara s'ha de municipalitzar.
- Que no passi res.

Pago-fijo

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

Fora Vila vista pels qui la suam (II)

Problemàtica de la gent del camp de la Comunitat Balear

Recordau que al número anterior havíem dit que hi havia al camp mallorquí tres problemes bàsics: les tarifes elèctriques, la qüestió del preu de la llet i la seva importació i el tema de la carn (entrada a la Comunitat, creació d'un escorxador...). Havíem comentat els dos primers i ens quedava el darrer.

3^a. - En aquest tema, el de la carn, hi ha molt per parlar, i cal distingir distints tipus de carn:

1.- Carn de porc. No conec aquest sector a fons, però es veu al primer cop d'ull que els nostres porcs deuen ser dolents. Moltes granges han quebrat. I si ens fixam un poc per les carreteres de Mallorca veurem per tot camions frigorífics procedents de la península, sobretot de Catalunya. Deuen ser els porcs catalans més gustosos que els de Balears? Diuen que és perquè allà els surt més barat engreixar-los. Però, senyors, no som aquí també part de l'Estat Espanyol perquè els nostres criadors hagin de tancar les costoses instal·lacions per donar entrada a carn de fora?.

2.- El boví es troba també malparat. Això ja és l'enfront. Els costos d'engreixament fan que els ramaders disminueixin la producció. Es troben que a l'hora de vendre han d'esperar que el tractant o mercader que fa d'intermediari ho tenguí bé per dur-se'n els animals a l'escorxador. I així pots esperar un mes o dos i el poc que haves de guanyar ho has de gastar en menjar i durant

aquest temps, si augmenten, no ho fan, ni d'un bon tros, amb la proporció de quan eren més joves.

3.- El sector oví és el que conec més; em preocupen tots i a tots els vull defensar, però aquest és el que em dóna el pa.

El Govern, en entrar a la C.E.E. es trobà que s'havia de protegir la ramaderia ovina i nosaltres aquí, a les Balears varem tenir un fil d'il·lusió i una mica d'esperança que es normalitzarien els preus de la saborosa carn ovina balear. Però, tant en canal com en viu, fa tres anys que es mantenen igual; sembla que no tenim dret que la carn pugui, almanco, com el nivell de vida, és a dir, de manera proporcional a la puja del pinso i dels adobs per al camp.

Quan un ramader d'ovelles es troba amb un any de secada i necessita anar a la vila a comprar aquests materials va comprovant la pujada del seu preu (més o manco proporcional amb el nivell de vida). I si va a la carnisseria veu que la carn també se'n va per amunt. Al sofrit ramader, en canvi, no li donen l'oportunitat de viure mig decentment.

La major part de culpa que els preus de l'oví vagin per terra la té el Govern Balear per permetre l'entrada de carn de xot d'Austràlia o d'altres latituds. Segurament qualcú, no sé qui, s'omple les butxaques permetent l'admissió d'aquesta carn i al mateix temps fa embaratar el xot d'aquí. Tot això és un

negoci brut, i el dia que ens cansem, aquests irresponsables, es trobaran amb la carn dins la mar. Això pot ser violent, però qui pot permetre que uns pocs s'hagin de repartir les nostres ganàncies a costa de la nostra suor?!

Per enfrontar-nos a aquests problemes hauríem de mester una persona decent i honrada, si és que n'hi ha, per crear una cooperativa-excorxador per a venda directa de carn a carnisseries i al consumidor, ja que el tractant, intermediaris, etc., són els qui se'n duen la millor part. Una cooperativa que pugui recollir la carn de porc, bou o xot dels seus socis i així defensar allò que és el nostre mitjà de vida.

És clar que per això s'han de fer unes inversions bastant costoses, però crec que amb l'ajuda del Ministeri d'Agricultura, la Conselleria d'Agricultura i Ramaderia mitjançant ajuda subvencionada, i amb la voluntat dels socis interessats de tot l'arxipèlag en podria construir un escorxador central a Mallorca (de major extensió) i un a Eivissa i a Menorca.

És un projecte un poc polèmic per mor que els agricultors d'aquestes illes són poc cooperativistes, ja que moltes cooperatives han anat a fons. Però hem de pensar que això no és culpa dels socis, sinó del consell que les regenta, que si no són persones de seny, que lluitin per la cooperativa, val més engreixar els porcs que engreixam ara.

Miquel Bordoy Ballester

Novena Trobada de Donants de Sang a Calonge

Dia 23 d'abril es va celebrar a Calonge la IX Trobada de Donants de Sang de la comarca formada pels següents pobles: Porreres, Lluçmajor, Campos, Colònia de Sant Jordi, Ses Salines, Lluçbards, Santanyí, Ca's Concos, Alqueria Blanca, Porto Colom, Felanitx, S'Horta i Calonge.

Es reuniren a Calonge a les onze del matí. Començaren amb una missa d'acció de gràcies a la parròquia de Sant Miquel. Acte seguit va tenir lloc la imposició d'insígnies a tots els donants que el 31-XII-88 comptassin amb 10 i 25 donacions.

Després hi va haver paella, coca i beguda per a tothom. Fou, com sempre, un acte de germanor i d'amistat.

Apreciado amigo y donante:

Hace ya casi cinco meses que hemos empezado el año 1.989 y ya van nueve que por estas fechas nos disponemos a celebrar la trobada comarcal de los Donantes de Sangre, podemos decir que es ya una tradición.

La IX Trobada correspondiente a la comarca formada por las Villa y Pueblos de Porreras, Lluçmajor, Campos, Colonia Sant Jordi, Ses Salines, Lluçbards, Santanyí, Ca's Concos, S'Alqueria Blanca, Porto Colom, Felanitx, S'Horta y Calonge, hemos decidido realizarla el día 23 de abril en Calonge.

Comenzará a las 11 horas de la mañana con una misa de acción de gracias en la Parroquia de San Miguel, dando paso seguidamente al acto de la imposición de insígnias de 10 y 25 donaciones a todos los donantes que a 31/12/88, se hubieran hecho acreedores de las mismas.

Cerca ya del mediodía y en la plaza de San Miguel, celebraremos una comida de Hermandad, en donde intentaremos conocernos un poco

más estrechando los lazos de amistad.

Para ello te quiero invitar y pedir que no faltes a la trobada, espero poder saludarte personalmente el próximo día 23 de abril en CALONGE.

DONANTS DE 10 DONACIONS TROBADA CALONGE 89, CAMPOS

2333 Margarita Bonet Maimó - Almendros, 15
8743 Catalina Ginard Fullana Prim, 15
12061 Francisca Gayá Mas Padre Alzina, 11
12922 Catalina Manresa Garcías - Libertad, esquina África
13772 Juana Mas Obrador Previsores, 18
15034 Miguel Llado Perelló Silos, 99
16828 Francisca Clar Covas Carbo, 2
17162 Francisca Payeras Vilanova - Costa y Llobera, 63
17251 Francisca Artigues Ginard - Rapita, 19
17258 Bartolomé Ferrer Taberner
Antelmo Obrador, 29-2-1
18459 Andrés Mas Garcías Carrer Nou, 38
18759 Jauana García Martínez - Poniente, 13
18917 Jaime Nicolau Veny Cosme García, 7
19154 Miguel Ginard Lladó Posadas, 25
19230 Bernardo Vadell Lladó
Luna, 14 bajos
Francisca Oliver Alcázar
Cosme García, 7-1
19435 Tomás Jaume Obrador Canova, 14
19437 Maria Vadell Tomás Manacor, 32
19439 Bartolomé Adrover Barceló - Provenza, 7
19743 Magdalena Perelló Miralles-Vázquez de Mella 3
19750 Damián Vadell Mulet Juan Alou, 19
199751 Jaime Ferrer Ripoll

Acequia, 44
19753 Cosme Garcías Bauzá Libertad, 18
19754 Magdalena Juan Mas Truc, 7
19759 Ignacio Beltran de Heredia - Apartado, 10
17680 Miguel Roig Ballester Ant. Maura, 31

DOANNTS DE 25 DONACIONS -TROBADA CALONGE 89

10894 Sebastián Campos Mas - Calvo Sotelo, 1-A

12060 Maria Jaume Obrador, - Calvo Sotelo, 1-A
6439 Sebastián Estelrich Fullana Soledad, 4
6457 Praxedes Videl Orell Dato, 12
7428 Catalina Claro Covas Núñez de Balboa, 4
7764 Maria Campillejo Vaca Sta. Barbara, 18

Movimiento de la Hermandad de donantes de Sangre de Mallorca de la Seguridad Social por lo que a Campos se refiere.

Año 1988			
Fecha	Extracciones	Nuevos	Litros
5, 6 Abril	180	13	84'2
6,7,8 Septiemb.	168	10	70
21, 22, 23 Dic.	171	7	78'3
Totales	519	30	232'5

Año 1989	1ª Sangría del año-		
Fecha	Extracciones	Nuevos	Litros
4 Abril	689	2	
5 Abril			
61			
2			
6 Abril	51	1	
Totales	178	5	80

Joieria - Rellotgeria

SANT JULIÀ

Joies Fuscai

C. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65 11 70

Enquesta Fira

Pep Baron, 42 anys. Pica-pedrer.

-Vares anar a la fira?
-No.
-Per què no?
-Dissabte me vaig cansar molt i diumenge no vaig tener ganes d'anar a la fira. De totes maneres això de va-

Tomás Serra, 22 anys.

-Vares anar a la fira?
-Sí
-Què te va agradar més?
-Tot me va agradar, però trob que podria esser més bona, és a dir, més variada.

-I què trobes que sobra?
-Res.

-Vares anar a la fira?

-Sí
-Què te va agradar més?
-Les joguines.
-I què trobes que sobra?
-La tenda de les coques.

Fèlix

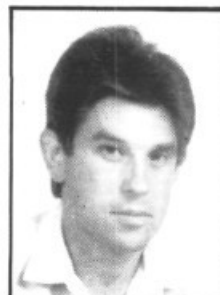
-Vares anar a la fira?
-Sí, Jo ho ben trob!
-Què te va agradar més?

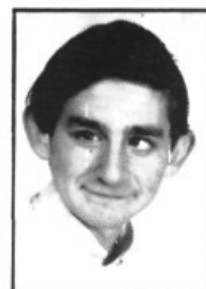
-Què trobes que sobra?
-Trob que falta molt.

Tomeu Miró González

-Vares anar la fira?
-Sí, a les 15'30 h.
-Què te va agradar més?
-Vaig veure un camió que llevava els trastos. Ah! i una

antena parabòlica.
-I què trobes que sobra?
-Hi faltava de tot. Ja no hi quedava res!

-Els cotxes.
-I què trobes que sobra?
-Les casetes els firers.

ques a jo no me diu tres.

-Què trobes que sobra a la fira?

-Crec que a una fira no sobre res mai.

Guillem Monserrat, 3 anys.

-Vares anar a la fira?
-Sí.
-Què te va agradar més?
-Els cavalls i les cabres.

Sebastià

-Vares anar a la fira?
-Sí, una estoneta.
-Què te va agradar més?

-Els cotxes.
-I què trobes que sobra?
-Trob que està bé, no hi sobra res.

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, km.1.600

(971) 65 09 45

07630 CAMPOS
(MALLORCA)

Miquela Alcinas Estelrich

**EN CALLE HISTORIADOR TALLADAS, 1
ALQUILO LOCAL DE 200 M². CON
SERVICIOS Y OFICINAS Y
PISO DE 150 M²**

Informes: Teléfono 65 00 31 (Noches)

IMATGES DE SA FIRA

IMATGES DE SA FIRA

FOTO: VIDAL

FOTOS: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

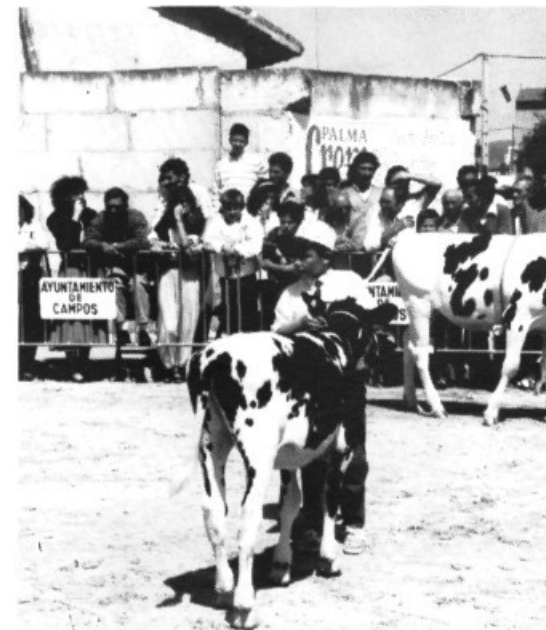

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

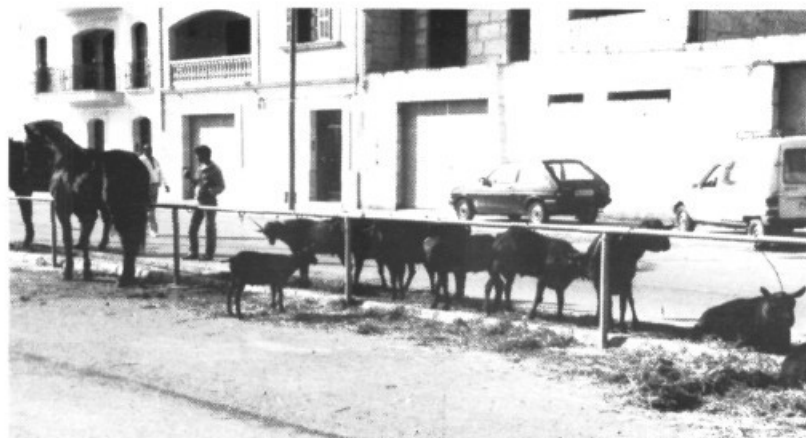

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

Objectiu: Millora de la qualitat de vida del poble de Campos

Mirant cap endarrera, dins la història de la nostra vila, fàcilment ens trobam amb una gran quantitat d'activitats culturals i, per què no, educatives, prou significatives i que han ajudat al desenvolupament del nostre poble. També, sempre ens trobam amb alguna persona amb inquietuds que es preocupava de promoure la cultura, de fundar i organitzar aquells clubs, aquelles comèdies que segons ens conten els nostres padrins tantes bones estones els varen fer passar. Seria molt llarg anomenar a totes aquestes persones en aquest article, i a més no és aquesta la nostra intenció.

Avui, les coses han canviat, el món és més complicat, de cada vegada anam més «stressats» i tenim més feines. Certament ens trobam immersos en una societat on de cada vegada tenen més importància les activitats socioculturals de cara a la millor qualitat de vida dels seus ciutadans.

Donada per vàlida la premisa anterior, considerem que en una societat democràtica, l'Ajuntament és el lloc on conflueixen i es manifesten les necessitats dels seus ciutadans, ja que aquest té l'oportunitat de realitzar una gestió directa i aprop del medi. A més té la responsabilitat

bàsica de la gestió cultural i de configurar una política educativa significativa i coherent.

Fent una anàlisi superficial de la nostra realitat, creim que al nostre poble hi trobam els suficients recursos institucionals per a possibilitar una política educativa i cultural prou vàlida: un centre cultural, una ràdio, un centre d'esplai infantil i un de la tercera edat, una agrupació de teatre, una revista, activitats esportives, associacions de pares d'alumnes...

També ens trobam amb una gran quantitat de persones treballant de manera voluntària en aquestes institucions, la qual cosa és molt d'agrair. Però deixar tota aquesta tasca socioculturalitzadora en mans d'un voluntariat, que fa el que pot, que està aïcat en mil embolics, és demanar massa (de cap manera volem infravalorar la feina d'aquests), i hi ha el perill que la gent es vagi «cremant», es cansi i ho deixi.

Pensem que aquí hi manca un professional que coordini aquestes entitats, algú que doni continuïtat i sigui el suport sobre el qual es fonamentin totes les activitats que es duen a terme, i que faciliti la dinamització sociocultural del poble.

Sense aquesta coordinació difícilment s'aconse-

gueix que aquests brots que van sorgint amb una identitat pròpia constitueixi un sol cos capaç de consolidar-se i fer una acció significativa, donant personalitat al nostre poble.

La feina d'aquesta persona, o persones, es podria fer a dos nivells:

1.- Renovació pedagògica del sistema educatiu, tals com:

- Ajuda individual a nins amb dificultats d'aprenentatge.
- Orientació vocacional als joves que han acabat l'E.B.G..
- Assessorament al professorat.
- Estimulació primerenca i altres programes a nivell de guarderia.
- Oferiment d'un servei de suport als centres escolars així com de recursos materials
- Informació i assessorament a nivell educatiu als pares.

2.- Dinamització cultural de la comunitat.

- Cicles de conferències i cursets d'interès de temàtica general.
- Coordinació entre el poble i les institucions.
- Informació entre el poble i les institucions.
- Informació general a tot nivell dels recursos i possibilitats que s'ofereixen en qualsevol àmbit.
- Promoure la creació d'una escola d'adults.

- Dinamització de la biblioteca.

Aquesta necessitat no és exclusiva de Campos, ni nosaltres les que hem tingut la brillant idea de tot l'abans esmentat, sinó que gairebé agafa arreu a la majoria dels pobles de Mallorca.

Alguns d'ells ja s'han posat en marxa muntant els que en diuen S.M.O.E. (Servei Municipal d'Orientació Educativa). N'hi ha que ja duen 9 anys de funcionament com és el cas del d'Artà, altres fa més poc com els nostres veïnats Ilucmajorers, Sant Llorenç, Son Servera, Manacor, Capdepera i altres.

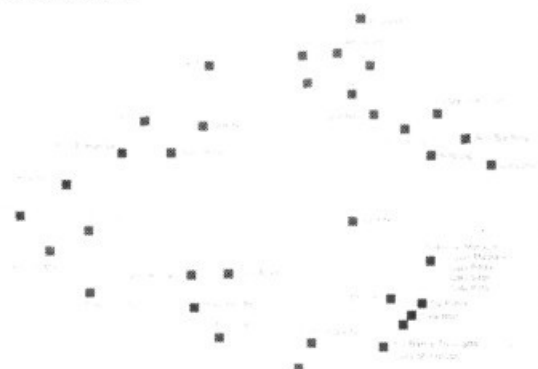
Aquests serveis, en un principi sorgeixen per la necessitat creixent d'una actuació pedagògica que doni suport a la tasca educativa realitzada a les escoles, i poc a poc va ampliant el seu àmbit d'actuació, realitzant una política socioeducativa i cultural capaç de dinamitzar, o sigui donar vida i enriquir la identitat de poble.

Esperança Mulet Alco-ver

Miquela Sastre Vidal

**Cafè
TURISME**

AQUESTS ESPAIS NATURALS PERILLEN I DESAPAREIXERAN SI NO HI POSAM REMEI RAPIDAMENT.

LA NOSTRA CAMPANYA NECESSITA LA TEVA COL·LABORACIÓ.

Quina Mallorca deixarem als nostres fills?

CAMPANYA PER UNA MORATÒRIA URBANÍSTICA

AQUESTA ÉS LA MALLORCA QUE NOSALTRES DEFENSEM...

• Demanem la immediata i estricta protecció dels espais naturals inclosos als inventaris d'ICONA, d'INESE i del Govern, mitjançant una fórmula legal de protecció màxima i eficaç.

• No volem més urbanitzacions al litoral, ni als espais naturals, ni a les zones agrícoles.

• Hem d'impedir que s'executin les urbanitzacions ja aprovades. Cal modificar el planejament urbanístic vigent als nostres municipis, de manera que s'hi limiti el creixement urbanístic i hi quedin protegits els espais naturals.

• La rehabilitació de les àrees ja urbanitzades és necessària per a millorar l'oferta existent, sense crear-ne de noves.

• Exigim, en definitiva, l'ordenació global del territori de la nostra illa des d'un punt de vista racional i conservacionista.

I AQUESTA ÉS LA MALLORCA QUE ENS IMPOSEN...

• Vivim uns moments d'exorbitant augment de la construcció.

• La construcció de places turístiques i segones residències suposa un consum excessiu de l'espai que a la nostra illa, és un bé escàs.

• Un 80 % de les platges es ja urbanitzen.

• Ara, els projectes de camp de golf, d'agro-turisme i de parcel·lacions rurals amenacen també les zones rurals.

• La pressió urbanística fa que desapareguin els nostres paisatges naturals.

• La urbanització dels espais naturals posa en perill, cada vegada més, la flora i la fauna.

• Aquest creixement provoca greus desequilibris econòmics i socials.
- El monocultiu turístic fa córrer grans riscos perquè fa que la nostra economia depengui del capritxos mercat exterior.
- Actualment, l'oferta ja supera àmpliament la demanda i, així i tot, mantenim expectatives de creixement.

• El planejament urbanístic vigent preveu a Mallorca una població de 2.500.000 habitants. És a dir, quatre vegades la població actual.

• El procés urbanitzador esgota els recursos naturals limitats: sol, paisatge, aigua, energia...

NO PODEM MANTENIR AQUEST RITME DE CREIXEMENT!

ENCARA SOM A TEMPS A ACONSEGUIR-HO!

El Patró Pep Peña, Pescador

En aquesta ocasió des de la vila ens volem acostar a la mar, en Pep Peña Ripoll la coneix molt bé perquè li ha dedicat la seva vida. Va néixer a Llucmajor, té 47 anys i

va començar ajudant al seu pare als 14, quan va acabar l'escola, és casat amb na Llúcia, que quasi tots coneixem de vendre el peix a plaça.

-Quin tipus de barca teniu?

-N'he tengudes tres, sempre he pescat amb barques meves, la primera era de mon pare, la vàrem vendre i en vàrem comprar una altra, totes han estat llauts perquè és la barca que va bé per la classe de pesca que faig. Pesc amb tresmai, xerxes, palangres, calamars...

-Quin peix agafau?

-Pescam molls, caproigs, sípies, calamars, pagells, rates, aranyes, quasi tot peix bo, de qualitat.

Ara aquest mes i l'altre agafem sípies, al juliol les escórpores, caproigs i pagells, per agost i setembre pescam molls, llavors els altres mesos agafam el calamar, a l'hivern quasi no feim feina, sortim només el dia que podem.

-Ha desaparegut alguna espècie de peix des que feis de pescador?

-Del peix que jo conec de quan pescàvem amb mon pare no n'ha desaparegut cap, però s'agafen en més poca quantitat perquè hi ha més pescadors i no es fan vedes, que seria molt positiu, si les fessin i les respectassin hi hauria més peixos. La Cofradia de la Colònia volien fer una veda però les altres cofradies no, i així no aclarim res perquè llavors els altres vendran a pescar aquí, hi va haver una mica de polèmica i es va acordar que no es faria veda.

Anant a Cabrera encara es poden veure tortugues marines que dormen damunt l'aigua i quan t'hi acostes, xup, s'amaguen.

-A quina zona pescau?

-A la zona de S'Estantyol, la Colònia i Cabrera, la badia des del Cap Blanc a la Colònia.

-Quan pescau, de nit o de dia?

-Depèn del peix que vulguem agafar. Per agafar els caproigs i escórpores calam les xerxes els vespres i les llevam el dematí, pels molls calam els horabaixes i les llevam, llavors de matí calam i tornam llevar, només les tenim dues hores per causa dels dofins, perquè l'ormeig és molt delicat i l'espenyen.

-Quantes hores estau a la mar?

-Els vespres sortim i calam les xerxes i entre entrar i sortir estam unes tres hores, el l'endemà dematí sortim i estam tres hores més per recollir. Si feim l'alba (dematí) o la prima (vespre) estam més temps perquè sortim, calam i no ens movem, estam aturats damunt les xerxes. Pels molls si feim la prima calam i no ens movem, estam aturats damunt les xerxes. Pels molls si fem la prima calam dues hores abans de pondre's el sol i quan se'n va i no hi veuen les llevam amb uns

focus, si feim l'alba ens aixecam a les 3 o les 4 del matí, calam i quant surt el sol les llevam.

Els dissabtes hem d'estar amarrats des de les 12 del migdia fins a les 12 de la nit del diumenge, cada tipus de pesca té un horari.

El dia que fa mal temps no sortim i adobam les xerxes.

-Hi ha més pescadors a

Campos que visquin d'aquesta feina?

-Sí, en Salvador Ravellana i en Miquel Vineter.

-Ha canviat molt la vostra feina des que vàreu començar?

-Molt, un temps els ormejos no eren igual, pescàvem amb unes xerxes que eren de cotó, les havéem de tenyir i cada 4 ò 5 dies les trèiem per aixugar-les, els surets eren de suro i ara són de nylon com les xerxes, abans llevàvem les xerxes «a la mala», estirant, i ara ho feim amb maquineta, trèiem les barques estirant amb cordes, anàvem amb veles i rem, ara duim motor de gas-oil, anam equipats amb radio-telèfon...

-On venen el peix que pescau?

-Na Llúcia està molt contenta de vendre el peix a Campos, tothom l'aprecia i li demostra molta estimació i respecte, ella també aprecia molt tota la gent de Campos.

-Què fan les Confraries de Pescadors?

-Cada port té una Cofradia i a nosaltres ens obliguen a associar-nos. A la Colònia n'hi ha una que és la mateixa de S'Estantyol, hi ha un patró, un president, un vice-president i 6 ò 7 vocals. Ara ens obliguen a estar associats

FOTO: VIDAL

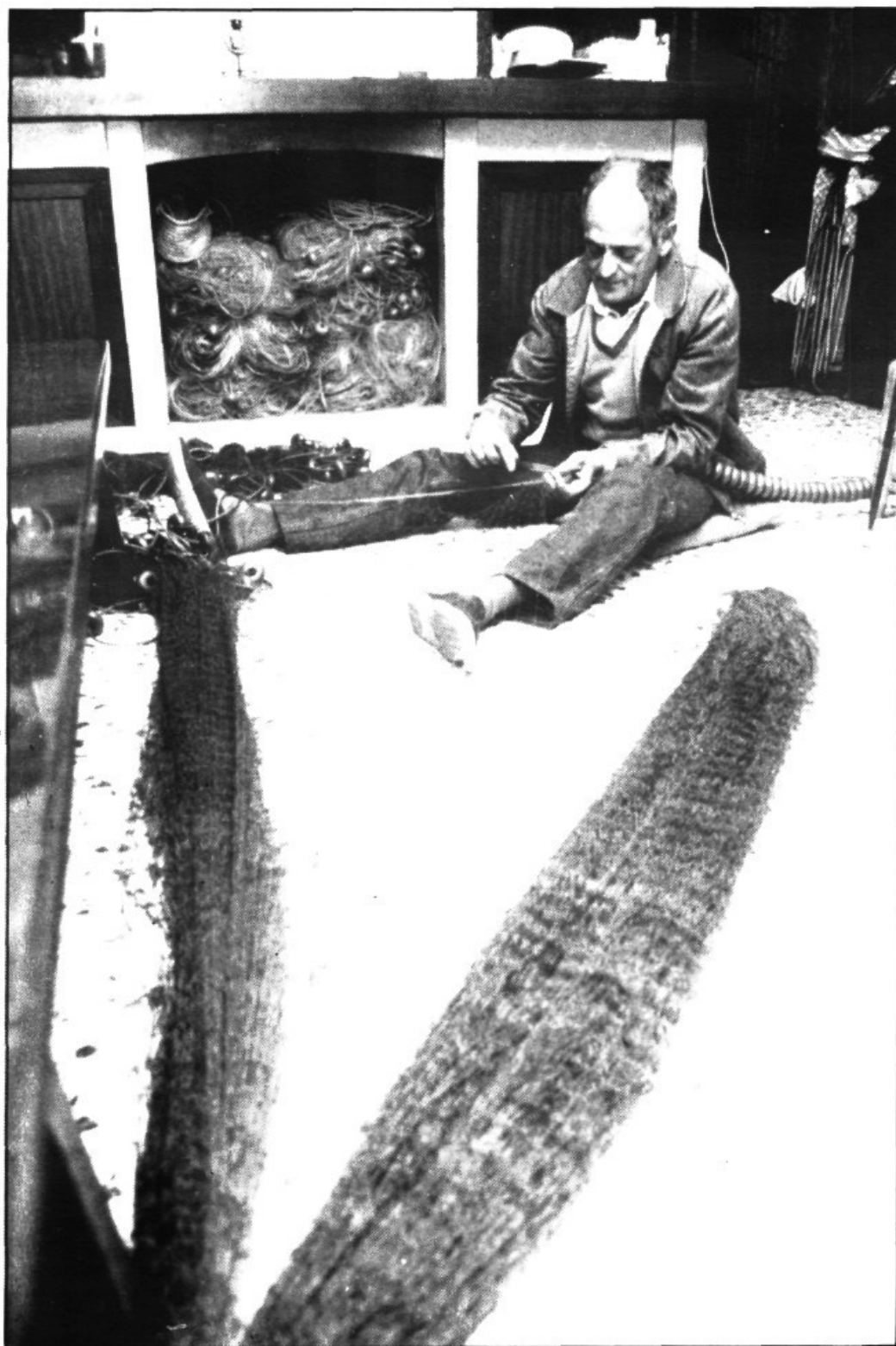

FOTO: VIDAL

a una cofradia per poder rebre subvencions de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, per posar vedes, amarments...

-On veneu el peix que agafau?

-Tot el peix el venem a Campos, abans la meua dona també anava per altres po-

bles: Sant Joan, Montuïri, Sineu... però ara tot el venem a Campos.

-En tants d'anys vos heu trobat mai en perill?

-No, perquè sempre he respectat la mar, no m'he vist mai estret perquè la mar sempre avisa i si la respecten no hi ha perill. Una vegada

una morena em va mosegar i també he vist tintorerres però per aquí n'hi ha poques.

-Segur que anècdotes en teniu per contar, ens en direu qualcuna?

-Un dia veníem 4 barques, era al matí i vaig començar a sentir crits, vaig veure una mà a dins la mar, em vaig

girar i ja vaig veure 4 ò 5 homes que nedaven i entre totes les barques els varem recollir. Eren uns que no havien pescat mai i quan un va agafar un peix tots es van anar cap un costat de la barca per veure'l i es va girar. També una vegada vaig haver d'anar a recollir un mort a Cala Pi, era un estranger d'uns 25 anys que es va negar i la Guàrdia Civil ens va fer anar a recollir-lo.

-Què és el que vos agrada menys i el que vos agrada més de la vostra feina?

-El que trob més pesat a la mar és el fred i que la feina s'ha de fer quasi tota de nit. El més agradable és quan arribes al port i no trobes males cares perquè dus poc peix, hi ha dones de pescadors que fan mala cara al marit si no duu prou peix, jo mai no m'he trobat en aquest cas.

-Com veis el futur dels pescadors?

-La gent jove no ho vol fer, més que res per l'horari que és molt dolent, és una feina dura i la mar castiga molt.

Moltes gràcies pel vostre temps i vos desitjam salut per seguir fent aquesta feina quasi tan antiga com l'home.

Antònia Sitjar
i Núria Vives

Cafè
TURISME

Una moderada recuperació cultural

A remolc gairebé sempre de tota manifestació cultural que impliqui un mínim de coherència, els campaners hem assistit en el transcurs d'aquests darrers mesos a diverses efemèrides que vénen a proclamar una certa dignitat amb perspectives de futur, o almanco fan entreveure uns signes de recuperació que hauríem d'observar amb tolerància, però també amb una confiança que no pequi d'optimisme, perquè evidencien, com si fos una ganiveta de dos talls, una poc mesurada cura en salut que va més enllà dels tòpics més inversemblants, encara que deixi lluir una curiosa compensació del tot factible, i això sempre és d'agrair.

No ve al cas, tampoc ara, insistir en l'agreuja, pejoratiu, del significat que té en els esquemes culturals i polítics d'un poble -potser massa senzill, i humil, com ho és el nostre- la cultura provincial, tota estibada de nul·litat i cosa rànica, i que anomenam cultureta perquè així ens entenem millor. No hi insistiré, perquè ja m'he definit amb prou eloqüència en aquests mot per a mi ferest i les seves repercussions. Meditem en un millorament del present per a fer més factible un futur que ja tocam amb les mans. Vinclem el pessimisme amb la branca més alta d'un arbre que cada any treu fulla. Potser des d'aquest punt arribarem a solucions més fàcils. Sense por a caure en el parany que ens indica maliciosament que tota innovació s'ha de mirar amb recel, tot i acceptant que el vanguardisme és bo si el seny no hi manca, i sobretot perquè és el signe del nostre temps.

Perquè no hem de posar en dubte que les manifestacions a les quals faig referència, i que han marcat aquest

procés de recuperació difícil, amb tants de gests perduts -i que evidencien una actualització dels esquemes culturals més palpables i més en consonància amb la realitat que ens toca viure- han significat un salt tan moderat com imprevisible en una societat parcialment conservadora com ho és aquesta.

Als campaners sempre ens ha fet por fer coses que fugin de les retxes que ha fixat una història que ens és pròpia. Ens hem vinculat massa sovint -i crec que ho hem d'admetre amb evidència i una certa culpabilitat- a esquemes mediocres; potser no amb excessiva por d'arriscar-nos massa, sinó més bé acomodant-nos a unes regles establertes, i a uns significats caducs; que no és que consideràssim bons o dolents, vàlids o testimonials, sinó que simplement ja els coneixíem, ens hi vàrem aviar, i no va passar res. Cercar noves provatures en tots els camps d'acció cultural ens feia posar una mica de pell de gallina -ens en fa encara ara- i ens costava trobar una intencionalitat que no ens fes caure en un possible ridícul.

Però això són esquemes que han caducat, que avui han perdut una part del sentit que anteriorment tenien. La nostra societat ha evolucionat -poc, tímidament i amb entrebancs- i s'ha identificat amb molta migradesa als moviments culturals que han evolucionat al llarg del segle. Però això ara no succeeix, o almanco no es nota com es notava fa una cinquantena d'anys. Una persona que fa coses que fugen dels esquemes de la normalitat ja no és observada de cua d'ull, sinó que és acceptada, potser una mica recelosament encara, però ha deixat d'esser menyspreada i marginada

com ho era altre temps no massa llunyà, i això em sembla molt significatiu.

Prova d'això -i malgrat els tons minoritaris de sempre- l'exposició de Wolfhard Röhrig, i l'obra de teatre **L'hostalera**, de Goldoni, que hem tingut ocasió de presenciar fa pocs dies, són un símptoma de recuperació, ignor si mínuscul. I això per referir-me a fets recents, perquè n'hi ha d'altres. I pens que en cap d'aquests casos ningú no s'ha sentit ofès, sinó que ha acceptat el risc d'aquests provatures -d'escàs ressò si voleu- però sense acudir a comparacions, que se n'han fetes, lògicament, perquè la nostra societat tampoc no està tan sensibilitzada ni és tan madura com per pegar un bot tan gros en tres o quatre anys.

Pensem, i això em sembla important, que un tant per cent considerable de la nostra població no ha viscut recessions ni censures que ara no ve al cas anomenar. És una gent oberta al futur, espavilada i crec que sincera; i que vol, a les totes, uns esdeveniments culturals adients a la seva manera de viure i a la seva capacitat de reacció.

Les diverses iniciatives de les agrupacions culturals locals s'haurien d'obrir a aquests perspectives, cada dia amb més intensitat, amb creacions pròpies, sense embuts. És, no cal insistir-hi, una responsabilitat en la qual tots els grups que conformen l'organigrama polític local també hi haurien de participar, perquè evidenciaria una bona salut mental ercamina-da a un millorament progressiu de la nostra societat.

Si aquest procés iniciat no es fa malbé i s'incentiva amb més bona voluntat per part de tothom, és ben segur que d'aquí a uns quants anys les generacions que ens han de sobreviure ens ho agrairan. Perquè si repassam els diversos parers que han acceptat un passat on els signes culturals han estat honests -encara que arriscats- i oberts a un millorament del món cultural, avui són observats amb gratitud, i es manté viu el seu record; mentre que els emblemes que han simbolitzat els signes raquítics i regressius de la cultura -en el sentit més ampli que té aquesta paraula -avui estan arraconats en l'oblit més absolut.

Damià Huguet

Taller Mecánico
CA N'ARNAU

Calle Provenza, 36

Tel. 651063

07630 CAMPOS

Es constitueix a Campos el «Grup de Teatre d'Antics Alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester»

Campos, vila de gran tradició i afició al teatre, compta de fa poc temps, amb un Grup de Teatre de gent jove, integrat per un grup d'al·lots i al·lotes que en el seu temps foren alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester.

Vàrem tenir una xerradeta amb ells i ens contaren quatre coses:

- ¿Com va sorgir la idea de formar el Grup de Teatre?

- Ha sortit de la voluntat d'alguns alumnes i ex-alumnes que, havent representat diverses obres cara al públic, vàrem decidir que això mereixia una continuïtat.

- Per qui està format el grup i quants sou?

- Som vint-i-quatre i, si Déu ho vol, pel juny tots serem ex-alumnes del Col·legi. No direm els noms

perquè seria massa llarg.

Ja ho veureu el dia de la presentació.

- Quines edats teniu?

- De tretze fins a setze anys, manco un, que en té setze de ben complits de fa estona.

- Quins projectes teniu?

- De moment fer unes quantes representacions i després donar-nos a conèixer un poc als altres pobles i ja ho veurem.

- Quina relació teniu amb el col·legi?

- Una relació moral pel fet d'haver estat alumnes d'ell i tenim també la intenció d'ajudar-lo en tot el que puguem.

- Qui vos dirigeix?

- En Toni Picón, professor del Col·legi.

- Toni, són bons de dur aquests al·lots?

- L'únic per ventura un

poc mal de dur som jo. Sense anar de berbes, vull dir que compt amb un grupet responsable i treballador que ja voldrien tenir-lo altres associacions. Estic molt content de poder treballar amb ells.

- On assajau?

- Fosca, al nostre local social: al nostre Col·legi.

- Teniu capital i material suficient per començar?

- De moment no. Haurem de veure com en sortim. Esperam la col·laboració de tothom.

- Quin tipus de teatre fareu?

- Pretenim revaloritzar el teatre popular i costumista de les nostres illes que agrada tant als nostres pares i padrins.

- A quin lloc fareu les re-

presentacions?

- Com és de suposar al Teatre Municipal.

- Qui s'ocupa de la part tècnica?

- Tenim tres elements molt bons, que, no solen sortir a escena els anomenarem: Toni Miquel Bonet, Mateu Jaume Oliver i Joan Porquer.

- Teniu res més que afegir?

- Sí, que també pensam ajudar a tots els grups que ens ho demani i que procurarem demostrar el que podem fer damunt l'escenari.

Desitjam el millor per aquests Grup de Teatre, i que prest el vegem en primera línia devora els professionals. Sort al·lots i endavant; demostrau a la gent que el caliu del Teatre encara està encès.

Ciutadanes i campaneres

Salutació: «Alabat sia Déu». I s'ha de respondre: «Per a sempre sia alabat»

No importa anar a Ciutat
per veure bones famelles,
ses al.lotes campaneres,
vilanes o foravileres
dues o tres forneres,
tres o quatre taverneres
i deu o quinze perruqueres,
les guanyen de la mitat.

Ja m'ho va dir sa meva padrina
que era una dona manacorera:
Guiem, si penses casar-te,
i la vols guapa i fina,
l'has de cercar campanera.

Ja ho va dir el sen Tià
que era un homo de foravila,
és qüestió de fer via
que no n'hi haurà p'es qui en voldrà.

Molts de pics m'han girat es carro
i no he fet pagar res,
ja ho va dir el sen Badès:
donau-li una copa de palo.

No vos enamoreu fadrins
de fadrines estufades
que són com ses cols plegades
que són podrides dedins.

A reveure fins una altra.
Guiem «Lluent»

Grup Ràdio-afecionats Campos

El passat 11 de març es celebrà la segona caça de la guineu el «Ones Il·lenques» al terme municipal de Santa Maria, organitzada i coordinada pel «Grup de Santa Maria».

Aquest concurs començà a les 4 de l'horabaixa. I hi participaren les següents localitats: Sóller, Inca, Ca'n Pastilla, Bunyola, Palma, Santanyí, Randa, Lluçmajor, Campos i Santa Maria. Als 60 minuts la localitzà Tomeu Siquier de Randa, al qual felicitem perquè és el guanyador absolut del concurs.

Acte seguit s'oferí un sopar de companyonia a tots els concursants. La classificació per localitats fou la següent:

Classificació per

concurs:

- 1.- Randa
- 2.- Campos
- 3.- Lluçmajor
- 4.- Inca

Classificació general:

- 1.- Campos..... 19+2 punts
- 2.- Inca..... 15+2 punts
- 3.- Lluçmajor... 13+2 punts
- 4.- Campos..... 11+2 punts

Us anunciam que el proper concurs es celebrarà a Santanyí dia trenta d'abril d'enguany a les 11 hores.

-Què és un concurs de radiolocalització (caça de la guineu)?

Estimats amics i seguidors de la revista RESSO i dels escrits del grup Radio-afecionats Campos. Com que el nostre hobby és per molts de lectors encara una cosa des-

coneguda i sense interès, ens proposam mantenir-vos informats de tot allò que estigui relacionat amb la radio-afecció.

Hi ha bastants activitats que es poden realitzar dins aquest gran passatemps, i perquè en tinguem una idea més clara i concisa intentarem a cada edició presentar-vos una petita part del que és el món dels cebeistes.

Un joc en el qual els ràdio-afecionats demostren molt d'interès: la caça de la guineu. Per aquells que n'hagin sentit parlar una mica o per aquells que no en tinguin ni idea, explicarem ràpidament en què consisteix. Com indica el mateix nom, el primer que necessitam és una guineu, i per això utilitzarem un vehicle o balisa emissora, i després els

«caçadors», que aniran equipats amb aparells receptors d'identica freqüència i amb el mitjà de transport que elegeixin. Amb això ja podem començar la cacera: donam un temps a la perquè comença la recerca.

El sistema utilitzat és molt senzill, els caçadors poden proveir-se d'antenes directives (fabricació casolana) o localitzar-la per la directivitat del cotxe, ja que es cerca pel senyal d'intensitat que emet la balisa. Segons aquest senyal d'intensitat de modulació i direcció imaginària es traçarà el camí.

Amics, confii que hagi quedat clar per a tothom i fins a la pròxima edició en què continuarem informant d'aquestes activitats.

Salutacions de Jaume Mas Ferrer. «Tio Gadget».

**TALLERS
NEUMÀTICS
I EQUILIBRATS**

J. FERNANDEZ

SERVEI:

MICHELIN I *GOOD YEAR*

**VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS**

OBERT ELS DISSABTES TOT EL DIA

*C/. Victòria, 57
CAMPOS*

*Tel. 65 21 93
Part. 65 04 63*

LEONOR MIRÓ ROIG

FRUITS SECS

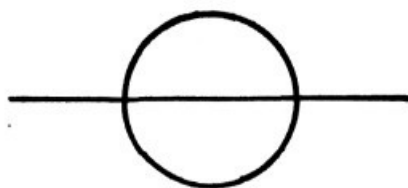
**Vos ofereix, per a festes,
aniversaris, i qualsevol altra
ocasió, un gran assortiment
d'aperitius, fruits secs, llepolies i
llegum. Tot a la menuda amb la
garantia de**

Truyols. Fruits Secs de Mallorca, S.A

*Carrer Ferrocarril, 1
CAMPOS*

Pla Focal

Curset pràctic de fotografia

Aquesta secció va combinada amb el programa del mateix nom que s'emet per *Call Vermell Ràdio* els dimecres a les 10'15 del vespre i els dijous matí.

Aquesta secció va combinada amb el programa del mateix nom que s'emet per *Call Vermell Ràdio* els dimecres a les 10'30 del vespre i els dijous matí.

Per tant, vegem si els errors han estat alguns d'aquests. És especialment recomanable per aquest tema escoltar el programa de *Call Vermell*; quedarà molt més clar.

«ROLLO» 6. Els resultats.

Després d'haver vist fins ara els 5 components imprescindibles per començar a fer fotos, és de suposar que ja moltes vegades els hem emprat i hem pitjat el disparador.

Ja tenim fotos.

Tal vegada BONES fotos (Si és així, enhorabona pel qui les ha fetes. Tot el mèrit és seu).

Però tal vegada els resultats no són tan bons com esperàvem i ens han decebut una mica.

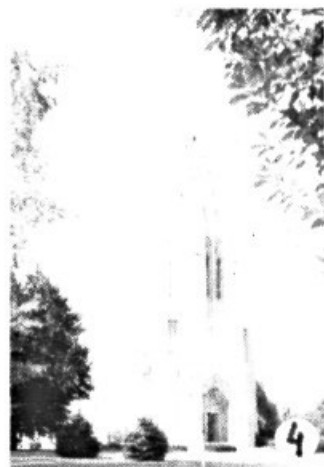
Si és així, que ningú es desanimi. El que hem pogut explicar fins ara no basta encara per garantir bons resultats. La meua intenció és que això comenci a partir d'ara.

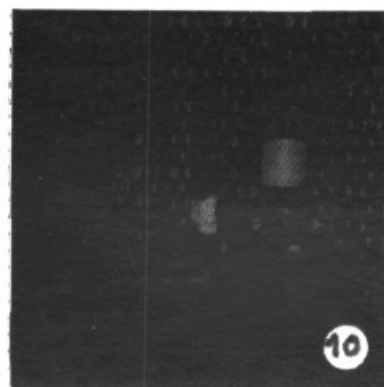
Foto nº

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

Error

- Càmera moguda
- Distància equivocada
- Falta de llum
- Excés de llum
- Film velat
- Objectiu brut
- Reflexes o llum directe a l'objectiu.
- Llum de flash mal repartida
- Excés de llum de flash
- Manca de llum de flash
- Antoni Prohens i Vidal

Passatemps

Endevinalla

Té coll i no té cap;
té boca i no té dents;
té braços i no té mans;
té ventre i no té budells;
té cul i no té forat.

URT OSSIDROB
LADWTLIHKLI
FRALANIMPRE
PLEDEJUZKEO
RTRRGIMSSUT
NEAEDIMQUEN
VWVRROCABLA
RMFESFIBRUJ
OMARTINENCA
JOSUXIPLAEL
AFLEGIHOSUT

Sopa de lletres:

Dins aquest embull de lletres podeu trobar-hi cinc noms de classes de figues (llegint de dreta a esquerra, d'esquerra a dreta, cap amunt, cap avall o en diagonal)

(Solucions: al número 10 de RESSÒ).

Solucions als passatemps del número anterior:
-Endevinalla: És l'eco.
-Joc de mots encruats: 1.- castanyes; 2.- pijama; 3.- escacs;
4.- Biela. 5.- porta; 6.- perlas; 7.- can; 8.- carta; 9.- Brau;
10.- aigua; 11.- manobre; 12.- alberginia.

Escacs

Des del passat mes de març es va celebrant al bar la Torre el Torneig Social del Club Foment de l'Escacs de Campos corresponent a aquest any 1989.

Enguany, a diferència d'altres anys que s'utilitzava el sistema suís, s'ha optat pel sistema de lliga a una volta. Això significa que cadascun dels jugadors s'haurà d'enfrontar amb tots els altres participants, però només una vegada, o bé amb blanques, o bé amb negres.

Degut a la gran quantitat de participants, vint-i-cinc, i que només es juga una ronda a la setmana, el torneig es perllongarà fins a l'agost, i això s'aprofitarà per realitzar les dues darreres rondes durant les festes de la Mare de Déu d'Agost.

Es repartiran sis premis: als primer, segon i tercer classificats absoluts i als primer, segon i tercer classificats juvenils.

Aquest torneig, a més a més de servir per mantenir en forma els jugadors campaners també servirà

per confeccionar la llista de força del club per a la temporada 1989-1990, és a dir, per decidir quins seran els jugadors titulars i quins els reserves i quins taulers ocuparan tots aquells que no estiguin relacionats el rànking de la federació.

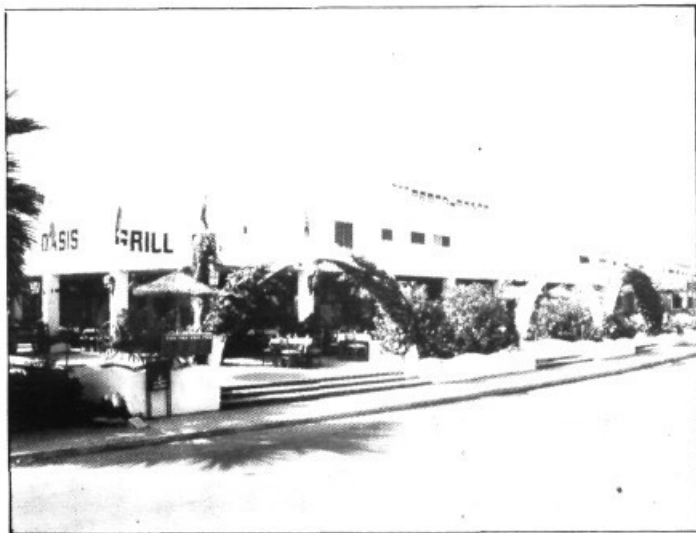
Encara és un poc prest per avançar esdeveniments, ja que només s'han disputat nou rondes, però ja es perfilen com a candidats a ocupar els primers llocs En Francesc Pomar (que ha guanyat totes les partides), En Miquel Ollers (que

En Miquel Vadell i En Rafel Garcias (que només n'han perduda una per hom).

Quant als juvenils, els més ben col·locats són en Damià Andreu Verger, En Pere López, En Macià Pomar, En Miquel Mulet i el recentment incorporat a la plantilla, En Francesc Mas.

**Cafè
TURISME**

Restaurante OASIS

Avinguda Safari, s/n. - Cala Millor

CUINA INTERNACIONAL I MALLORQUINA

Problema d'escacs

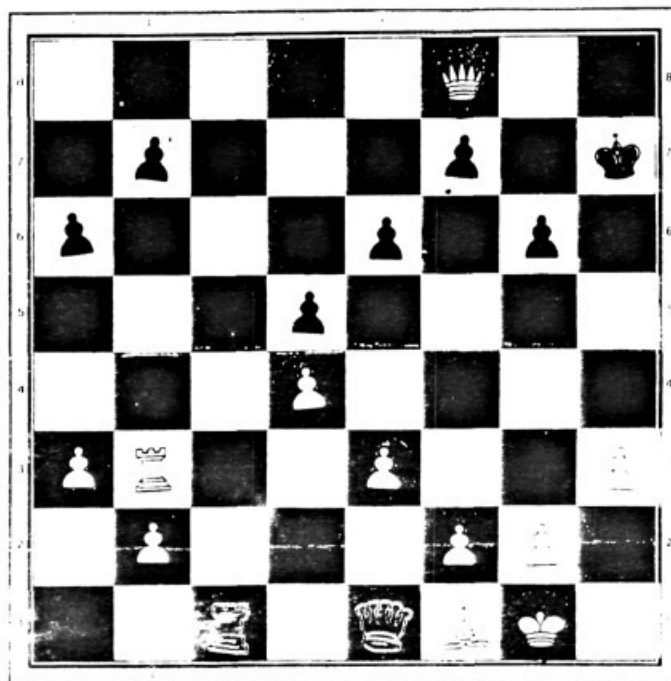
Juguen blanques i guanyen amb quatre moviments
(solució: veure el número de maig de RESSÒ)

La solució del problema del número passat és:

1) - Df1+
Rg3 - Cxc2+
Rh3 - Dh1++

2) - Df1+
Rg3 - Cxc2+
Rh2 - Dg1+
Rh3 - Dh1++

Julià Mascaro

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65 00 60 - CAMPOS

tot terra i

Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º 4 - Tel. 650541 - CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Carrer Palmer, 1

Tel. 65 00 35

CAMPOS - 07630

Tejar CA'N BENITO

Es necessita jove de 16 anys per fer
feina a la Teulera
Informacio a la mateixa Teulera

Miguel Torres Bordoy

Ctra. Palmer, s/n

CAMPOS

Tel. 65 09 06

CENTRE DE LA NEUMATICA

Carrer Goethe, 29 (Es Forti)

Telèfon: 29 05 61 - 07011 PALMA

L'ase de la discòrdia

PRIMERA PART

Fa molt de temps, quan encara no s'havia parlat mai de canalitzacions d'aigua i no se sabia que eren unes normes subsidiàries, a devora Sant Blai, hi havia un home que tenia un ase. Assuaixí el tenia venal i assuaixí ja no li tenia; ell pensava que podria ser un bon ase, però no sabia si era un ase sa o si pel contrari estava malalt. Malaltís, la veritat és que hi estava o ho semblava, almanco.

Un bon dia se li presenta un comprador, un mercader que segons ell se n'entenia molt d'ases i li ofereix una misèria per l'ase; menys del que ell havia pensat que en podia treure. A l'amo, això, li va fer molt mala espina. Va pensar que el mercader no li hauria comprat un ase que no servís per res i si tenia futur li hauria ofert més duros dels que li oferia. Tot d'una va tenir la mosca darrera l'orella, en tot allò hi havia alguna cosa que ell no entenia i en volgué saber el net.

Cercant, cercant, va

saber que el mercader havia anat a veure un curandero i li havia parlat de l'ase. El curandero sabia de quin ase li parlava.

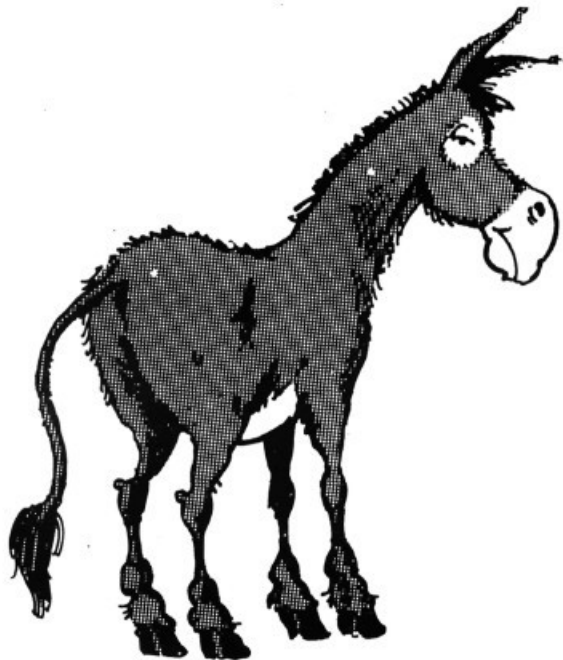
-«Res, aquest ase només està escagassat, és un dels ases millors de la vila, això amb unes herbes que jo et donaré en dos dies s'haurà curat.

-Idò, saps què farem? -va dir el mercader- Si

l'amo de l'ase et ve a veure tu li dius que no té cura, jo llavors li n'ofriré una misèria i me'l vendrà ulls clucs; llavors tu me'l cures i jo del que en trauré te'n faré part.

-Fet, idò!»

Quan l'amo va saber tot això se'n va a veure un altre curandero d'ases. Ell li exposa el cas i aquest li diu el mateix que l'altre

curandero li havia dit al mercader.

-«Aquest ase va escagassat però, és un bon animal. Jo amb unes herbes que et faré en dos dies serà més sa que un gra d'all. No li venguis que és segur que val molt més?

-Idò si tu dius que el curaràs, jo diré al mercader que ja no el vull vendre. I quan estigui curat que el podré vendre molt més car, te'n faré una part de les ganàncies.

-Feta la barrina!

-Feta!»

L'ase ara pren les herbes i el pel ja li comença a lluir de bell nou. L'amo i el segon curandero ja es freguen les mans; el mercader i el primer curandero ja us ho podeu imaginar.

PART SEGONA

No fa tant de temps, quan les canalitzacions d'aigua ja estaven llestes i s'esperava l'arribada de les normes subsidiàries, un poc més amunt de Sant Blai hi havia un home que tenia un trosset...

tu ja m'entens

RESSO
DE CAMPOS

Concurs

Una vegada més vos proposam respondre a dues preguntes molt fàcils:

1.- Explica els diferents significats de la paraula RESSO. Quin creus que és el del nom de la revista?

2) Vet-ací dues dites populars a Mallorca. Les saps completar?

Qui no vol pols, que no...

Moltes... maten un...

Vos recordam les bases per concursar:

a.- Heu d'enviar les respostes a RESSO, apartat de correus núm. 40 de Campos abans de dia 10 de juliol.

b.- Hi podeu participar si

teniu entre 9 i 13 anys.

c.- Juntament amb les respostes heu d'enviar el vostre nom complet, la data de naixement, centre escolar i adreça.

d.- Els premis que sortejam entre els encertants són:

5 subscripcions a RESSO durant un any.

5 premis de 1.000 pessetes en llibres.

I qui no se'n duu premi és perquè no vol, ja que fins ara no hem rebut mai, més de deu respostes al nostre concurs. Ja ho heu sentit, idò!

Durant el darrer Congrés de la Unió de Pagesos de Mallorca, celebrat a les coves de Galdent de Llucmajor, aquell sindicat va voler retre un petit homenatge a un camper: en Guillem Roser i Ballester («Bessó»). La tasca del representant de la U.P.M. a Campos és d'aquestes que haurien de veure-se més sovint. Una

En Guillem «Bessó» rebent una placa d'homenatge.

persona que sap dedicar unes hores setmanals a una feina social, el sindicalisme agrari, feina que hauria donat uns resultats molt millors si enlloc d'un Guillem «Bessó», Campos n'hi hagués hagut dues dotzenes.

La U.P.M. va voler que quedàs constància amb aquest petit homenatge de la tasca de més de deu anys ininterromputs i al mateix temps, agrair al sindicalista de més edat els seus esforços en bé de l'agricultura mallorquina.

Des de RESSO també vos donam l'enhorabona, l'amo en Guillem «Bessó»!!

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A
LA CONSTRUCCIÓ

OFERTES DE PAVIMENTS
I RAJOLS

Carrer Cimentera, 38
CAMPOS

Tels. 65 02 54
65 08 73

GORI MULET
PALA I RETRO AMB TRACTO PETIT
(1 m. d'amplària)
Informació: Tel. 58 24 39

PROHEMA S.A.

Estació Servei núm. 5.512
CAMPOS

Gremi Boneters, s/n - Tel. 75 01 00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 - PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65 01 47
07630 - CAMPOS

El nostre terme, segons els ocells

Per ajudar a situar-vos us donam els noms d'alguns dels horts.

B-4 D'es Lloquet. B-6 Ca'n Retura. C-3 D'En Groc. C-5 D'En Gatet. D- 1 i 2 Mallorca Agroexport. D-3 D'En Brou. D-3 D'En Ronquet. D-4 D'En Planta. D-5 D'En Pere. E-6 D'En Mercer. B-1 a B-6 Carr. Campos - Santanyí.